

Dolgozatom fő témája a 14 – 15. századi társadalmi nemek és annak a kérdése, hogy a férfi és női nemhez kapcsolt elvárások, valamint a hősiesség hogyan jelenik meg ezek határain belül, és volt-e lehetőség a hagyományos nemi keretek átlépésére. Célom rámutatni, hogy a középkor kötött társadalmi struktúráin belül a tradicionálisnak nem megfelelő eseteket a társadalom hogyan értelmezte, ezzel mélyebb betekintést nyerve a középkori társadalom működésére és a nemi szerepekre. A témakör középpontjába Jeanne d’Arc hagyománybontó alakját, valamint a korban nagyon elterjedt kilenc hős (neuf preux) motívumát helyeztem. Ennek alapján elemeztem a hősiességet mint ideált, valamint alkalmaztam egy konkrét esetre. Ehhez fő forrásbázisom Christine de Pizan író nő munkái, főként a *Le Ditié de Jehan d’Arc* (1429) című verse. Az elemzés során vizsgáltam a késő középkori lovagideált, a szüzesség és szexualitás szerepét, a társadalmi nemek megjelenését különböző társadalmi csoportokban, illetve a férfias nőkre használt kategóriát, a *viragót*. A kutatás Jeanne d’Arc alakját, a kilenc hős motívumát és a róluk írt Christine de Pizan-művet összekapcsolva ad képet arról, mennyire voltak kötöttek a társadalmi keretek, valamint hogyan szolgált éppen ez a szigorú kötöttség a kategóriák esetleges eltolódásához, felvetve a lehetőségét, hogy a nők hősies szerepe a lovagi ideál változásának tudható be, valamint, hogy ez az elsőre pozitívnak tűnő hatás hogyan válik majd negatívvá a nők megítélésében.

Kulcsszavak: társadalmi nemek története, Jeanne d’Arc, Christine de Pizan, kilenc hős, lovagideál, nemi szerepek